

For knappe drøyt to år siden fant Kautokeino-jenta Elle Sofe Henriksen ut at hun ville danse. Takket være beinhard jobbing, vilje og talent slapp hun inn på danseskole i London.

Tom Skoglund

I konkurranse med 40 andre håpefulle ble Henriksen sammen med to andre norske studenter funnet god nok til å slippe inn på den anerkjente danseskolen «Laban». Det er ikke verst for ei jente som begynte sin dansekarriere for kun litt over to år siden.

– Jeg danset lite eller ingenting før jeg flyttet til Alta og begynte på musikk/dans/drama her. Men siden jeg fant ut at det var moro, og fordi danselæreren min oppfordret meg til å satse videre, bestemte jeg meg for å fortsette med dans, forklarer Henriksen.

Det førte henne til Tromsø og danselinja ved Kongsbakken videregående skole, der hun bestemte seg for å jobbe med moderne dans.

– Man trenger ikke være så spretten, myk og teknisk begavet som i for eksempel ballett, men samtidig må man være veldig kreativ og kunne uttrykke det man skal danse. Ofte er dette en veldig abstrakt måte å jobbe på, noe som gir meg anledning til å bruke samisk aktivt siden vi har mange ord for å beskrive en ting. Dessuten kan jeg hente inntrykk over alt, eller velge å bruke en bevegelse jeg finner ut av helt impulsivt. Blant annet derfor synes jeg moderne dans er så spennende, forteller hun.

Mye arbeid

– Men det er mye arbeid, og dansen tar all tid jeg har. I tillegg til vanlig skole har vi forestillinger i øst. Og vil man få til noe må man arbeide mye på fritiden, sier Henriksen.

Det har blant annet ført til at 19-åringen har engasjert seg som danser i en film om akkurat dans, i Tromsø. Arbeidet gjør hun gratis, kun for egen utvikling.

– Her skal vi danse på forskjellige steder i byen, innen mange forskjellige sti-

ler. Dette blant annet for å vise variasjonen innen dans, sier hun.

Filmen skal bli cirka halvtimen lang, og tar nærmere en måned å spille inn. Etter dette går turen rett til London den 10. september.

– Sammenliknet med det jeg har vært borti her i Norge vil det bli enormt med skolejobbing. Jeg er vant til 40 uketimer med skole fra videregående, men hos Laban varer skolen fra ni om morgenen til seks om kvelden hver eneste dag. Så kommer hjemmeoppgaver, forestillinger og annet som spiser opp fritiden. Det blir hardt, men jeg skal klare det, smiler hun.

– Skal man lykkes må man ofre mye av det sosiale. Jeg regner med å ha stort sett alle mine venner i London på skolen, sier hun.

Tror på jobb

Men selv om Henriksen har sluppet gjennom nåløyet til danseskolen i London, er hun ikke helt hundre prosent sikker på om hun vil bli danser.

– Slik jeg ser på det nå kan jeg vel

egentlig velge å bli noe helt annet enn danser eller koreograf – jeg har ikke kommet så langt i livet at jeg ønsker å bestemme meg enda. Jeg må se hva som skjer, smiler hun.

Men at det skal bli vanskelig å finne seg jobb, er Henriksen uenig i.

– Nei, jeg mener at man klarer å finne seg jobb hvis man arbeider hardt nok for det. Både innen koreografi, utdanning og som profesjonell danser.

Selv om Henriksen tar sitt første år på høyere utdanning i utlandet og som 19-åring, er hun ikke redd utfordringene som venter.

– Jeg synes ikke det er skremmende, men kanskje litt skummelt. At undervisningen og oppgavene går på engelsk kan bli litt vanskelig, men jeg tror det skal gå.

– Likevel regner jeg med å havne nedi en liten bølgedal til å begynne med i London, siden jeg har hatt en toårig opptur når det gjelder dansen. Men det ordner seg, mener Henriksen.

Tøffe tak for Elle

Marianne Nordnes har vært Elles lærer innen moderne dans ved danselinja på Kongsbakken videregående skole i Tromsø. Hun kan fortelle at London-skolen ikke er noen dans på roser.

– Det er en tøff skole som krever mye fra studentene. I tillegg er det mange som forsøker å komme seg inn på skolen uten å klare det. Opptakskravene er nemlig rimelig vanskelige.

Når det gjelder Henriksen og hennes framtid som danser, er Nordnes udelt

positiv. – Elle er veldig flink, og har hatt framgang hele tiden mens jeg har hatt henne som elev. Nøkkelen til hennes suksess ligger i at hun jobber konsentrert hele tiden, tar til seg det vi har å pirke på og retter det opp.

– Dessuten jobber hun jevnt og trutt hver eneste time, noe man må gjøre som danser. At hun har lyst å bruke dansen som sin uttrykksmåte har også mye å si, forklarer Nordnes.

g til London